

στο μικροσκόπιο...

Εθνικισμός - διεθνισμός: εισαγόμενοι

Του Χρηστού Γιανναρά

Ο εθνικισμός ήταν τυπικό γέννημα και καύχημα του Διαφωτισμού. Σήμερα, στην Ελλάδα της ημιμάθειας και της σύγχυσης, όσοι καμώνονται τον διαφωτιστή και τον προοδευτικό έχουν τη λέξη «εθνικιστής» για βροσιά, για ταπεινωτική προσβολή.

Οι Διαφωτιστές είχαν πιστέψει ότι μπορούσαν τη συνύπαρξη των ανθρώπων, τη συλλογικότητα, να τη βασίσουν όχι πια σε θρησκευτικά ιδεολογήματα, που στοίχισαν αίμα και φρίκη στην Ευρώπη, αλλά σε ορθολογικά εντοπισμένους παράγοντες συνοχής: κοινή καταγωγή, γλώσσα, Ιστορία, έθιμα. Δεν υποψιάστηκαν ποια συνοχή σχέσεων κοινωνίας ενδέχεται να εξασφαλίζει το σέβας του «ιερού», όταν δεν οριοθετείται ιδεολογικά το «ιερό» αλλά συνιστά κοινή «στάση» διαμορφωμένη από πείρα αιώνων: «Στάση» σεβασμού ή δέους για κάποιο «νόημα» της ύπαρξης και των υπαρκτών που λειτουργεί ως άξονας αναφοράς της ευθύνης - ελευθερίας του ανθρώπου και αιτιολογεί την ενεργητική του ετερότητα, επιτρέπει ελπίδα νίκης καταπάνω στο εφήμερο.

Πάντως, ο εθνικισμός του Διαφωτισμού αποδείχθηκε, όπως όλα τα ανθρώπινα, δίκοπος: αφορμή περισσότερων ελευθεριών για το άτομο και πρόξενος ακόμα περισσότερης φρίκης. Για μας τους Έλληνες ήταν και η χαριστική βολή για το ιστορικό μας τέλος: Μας οδήγησε στην ξιπασμένη παραίτηση από την αρχοντιά του κοσμοπολίτη, από τη συνείδηση προτεραιότητας του πολιτισμού, μας βύθισε στη μειονεξία και κακομοιριά του Βαλκάνιου επαρχιώτη, στην ανίατη καθυστέρηση. Οσες αντιστάσεις εμφανίστηκαν (Μα-

κρυγιάννης, Ζαμπέλιος, Παπαδιαμάντης, Ιων Δραγούμης, η Γενιά του '30) -εκδοχές για την ελληνικότητα ως ενεργό πρόταση «νοήματος», δηλαδή πολιτισμού δίχως εθνικά σύνορα- απέτυχαν ιστορικά, το αποδειώνει η θεσμική συγκρότηση και λειτουργία του ελλαδικού κράτους.

Σήμερα πια εγχωρίως έχει αντιστραφεί ακόμα και η σημασία των λέξεων: Διαφωτιστής στην Ελλάδα θεωρείται ο διεθνιστής και ο εθνικισμός της ευρωπαϊκής Νεωτερικότητας λογαριάζεται οπισθοδρόμηση, αναχρονισμός. Αυτό μάλλον οφείλεται στην παγκόσμια αποκλειστικότητα που έχουν οι Ελλαδίτες να παντρεύουν τα αντιφατικά και ασυμβίβαστα: τον Διαφωτισμό με τον Μαξισμό. Να βλέπουν τη συλλογικότητα μόνο σαν διαφοροποίηση τάξεων και πάλη των τάξεων, τον πολιτισμό σαν «εποικοδόμημα» στη «βάση» των παραγωγικών και ανταλλακτικών σχέσεων.

Ότι ξεφεύγει από το μανιχαϊστικό δίπολο εθνικισμού και ιστορικο-υλιστικού διεθνισμού, η εμμονή στην ελληνικότητα ως κοσμοπολίτικη πρόταση πολιτισμού (πρόταση τρόπου και νοήματος του βίου: κοινής ιεαράρχησης αναγκών) ταξινομείται αμέσως προκρούστεια στο απεχθέστερο είδος εθνικισμού: Σημαίνει σκοταδισμό, αναχρονισμό, οπισθοδρόμηση, αντίδραση στην πρόοδο, συγγένεια ιδεολογική με τον Εθνικοσοσιαλισμό και δι' αυτού με τον Φασισμό. Οι δογματικοί παλαιοημερολογίτες του Περισού, θαυμαστές του τείχους που χώριζε στο Βερολίνο τον «παράδεισο» του ολοκληρωτισμού από την «κόλαση» του φιλελευθερισμού, συγκαταλέγονται στις «προοδευτικές δυνάμεις», ενώ η Γενιά του '30 (ο Ζήσιμος Λορεντζάτος, λ.χ., για την «Αυγή») είναι αποφώλιος εθνικιστής με όλα τα σχε-

τλιαστικά ομόσημα.

Γι' αυτό και δεν παράγεται πια πολιτική στην Ελλάδα, μόνο αναμασήματα μεταπρατικής κενολογίας για διαιώνιση της τεταρτοκοσμικής καφρίλας. Δεν τολμάει πολιτικός λόγος να ζητήσει λ.χ. περισσότερα Αρχαία Ελληνικά στο σχολείο, Αρχαία Ελληνικά από το Δημοτικό, αφού η στέρεα δομή τους επιτρέπει να διδάσκεται η γλώσσα ως λογική συνεπιφέροντας και τη διδασκαλία των μαθηματικών ως γλώσσας - θα χλευαστεί αμέσως η πρόταση σαν «εθνικισμός». Δεν νοιάζονται τα μαρξιστοδιαφωτιστικά υβρίδια για καλλιέργεια της σκέψης και της κρίσης, μάχονται φαντάσματα. Ετσι, είτε η Ν.Δ. κυβερνάει είτε το ΠΑΣΟΚ, η παιδεία στην Ελλάδα είναι στεγανά απολιτική, πειθαρχημένη στον στόχο να ετοιμάζει πειθήνιους οπαδούς για τα κομματικά ποιμνιοστάσια, όχι υπεύθυνους πολίτες.

Απολιτικός είναι και ο συνδικαλισμός στην Ελλάδα, δουλεύει αποκλειστικά για τις κομματικές μαφίες και το χρυσοπληρωμένο κληρονομικό των εργατοπατέρων, πάντα στραγγαλίζοντας τη ζωή στην απολυτοποίηση της οικονομικής δυσοληψίας. Ο πολιτικός λόγος που θα θύμιζε πανάρχαιους εθισμούς των Ελλήνων στην προτεραιότητα της δημιουργίας και όχι του εκβιαστικού επισιτισμού, θα απαιτούσε τη συμμετοχική δημιουργικότητα ως όρο της μισθωτής εργασίας, ένας τέτοιος λόγος θα στιγματιζόταν «εθνικιστικός» για να εξοντωθεί καιρός.

Δεν τολμάει ο Μακεδόνας να υπερασπίσει την ελληνικότητα του ονόματος της Μακεδονίας, ο Θρακιώτης να υπερασπίσει τη γη του, ο Καστελοριζιός την ελληνικότητα του αρχιπελάγους. Θα απειληθούν και αυτοί με κατάρτιση στους «εθνικιστές». Αδύνατο να συζητηθούν στη σημερινή Ελλάδα

όροι αξιοπρέπειας στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής, όροι στρατηγικής σωφροσύνης στην οργάνωση της άμυνας, προϋποθέσεις αυτοπροστασίας του πολίτη από τη χυδαιότητα του χαμηλής στάθμης τουρισμού, απαιτήσεις προστασίας της γλώσσας από τη βάνουση αγραμματοσύνη, και χίλια ανάλογα, χωρίς να κυριαρχήσουν οι χαρακτηρισμοί ή οι υπόνοιες για «εθνικισμό», «σοβινισμό», «ακροδεξιά σύνδρομα». Στην Ελλάδα δεν παράγεται πια πολιτική, γιατί είναι τυραννικά κυρίαρχος ο μονόδρομος της αλογίας των κλισέ, η συμπλεγματική παράνοια των δογματισμών.

Ούτε και μπορεί άλλος να μας υποκαταστήσει τους Έλληνες στις ευθύνες μας - όπως μας έχουν θέσει υπό ταπεινωτική επιτροπεία στα οικονομικά οι Ευρωπαίοι, έτσι κάποιοι διεθνείς οργανισμοί να επιτροπεύουν τη διαχείριση της πολιτιστικής μας παράδοσης που είναι πανανθρώπινο θησαύρισμα, όχι μόνο δικό μας. Θα ήταν απαραίτητο, αλλά δεν γίνεται. Δεν μπορεί άλλος να μας υποκαταστήσει στη διάσωση ζωντανής συνέχειας της ελληνικής γλώσσας, στην ανάγκη προτεραιότητας του κοινωνείν, προτεραιότητας της μεταφυσικής αναζήτησης, όχι του θρησκευτικού ατομοκεντρισμού. Κάποια διεθνής επιτροπεία θα μπορούσε να είχε αποσοβήσει τη νεοπλουτιστική βλαχαδερή βλασφημία του Μουσείου που υψώσαμε απέναντι από τον ιερό βράχο της Αρχόπολης ή τις βάναντες επεμβάσεις στο Κούριον της Κύπρου. Αλλά στην αλλοτρίωση των ουσιαδών θα παραμείνουμε ατόχειρες.

Ούτε τον Διαφωτισμό αφομοιώσαμε ούτε την ελληνικότητα διασώσαμε. Θωρακισμένοι με τον φανατισμό της αλογίας αντιμαχόμαστε ψευδαισθήσεις.

24ΩΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

1683 AM (στα μεσαία κύμματα)

Συνεχή καθημερινή ενημέρωση και ψυχαγωγία

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας

1683 AM λειτουργεί

σε 24ωρη βάση, 7 ημέρες την εβδομάδα.

Ο σταθμός ξεκίνησε να λειτουργεί το Μάρτιο του 1983 και εκπέμπει τα καλύτερα προγράμματα από την Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ παράλληλα μεταδίδει τις ειδήσεις από το εξωτερικό κάθε ώρα.

Επίσης, έχουμε τα καλύτερα τοπικά προγράμματα, όπως:

"Κυπριακή Κοινότητα"

με την Έλλη Κάμπος,

"Greeks Today"

με τον Γιώργο Τσερδάνη,

"Κέφι και μπάλλα"

με τον Γιάννη Σπανέλλη,

"Κοινότητα και κοινοτικά"

και μουσικά

προγράμματα με εκφωνητές.

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας 1683 Khz AM διαφημίζει μεγάλους οργανισμούς και επιχειρήσεις, όπως την ελληνική εφημερίδα της Αυστραλίας "Ο Κόσμος", "Λαϊκή Τράπεζα", "Τράπεζα Κύπρου", "Κυπριακή Κοινότητα NNO",

"Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Σύδνεϋ & NNO",

"Vicky Mar Fashions", "Independent and General Advertising", "Roselands Shopping Centre" και πολλές άλλες μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις.

Για τον καλύτερο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό, τα τελευταία νέα, ποιοτικά μουσικά και τα καλύτερα ζωντανά προγράμματα, συντονιστείτε στο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Αυστραλίας 1683 Khz AM.

Για περισσότερες πληροφορίες και για τις διαφημίσεις σας, **τηλεφωνήστε στο (02) 9750 8155 και fax: (02) 9750 0517.**

Τηλέφωνα για ζωντανές εκπομπές: (02) 9750 9890 και (02) 9750 0017.

Διεύθυνση: Unit 4 / 9 Mavis St, Revesby NSW 2212

e-mail: conn01@optushome.com.au

web: GREEK RADIO 1683